

КАЗ БУКИ РЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 1, БРОЙ 2, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

януари 2011

На
прицел
Вили
Атанасова
стр. 2

Пристрастия
На 4 очи с
Асен Блатечки
стр. 9

Станете
като тях
стр. 7

Приятели от: Полша,
Словакия, Великобритания,
Испания, Румъния,
Нидерландия
стр. 3

2011-а – ПО-УСМИХНАТИ И С НОВИ ПРИЯТЕЛИ

От Центъра за деца в неравностойно
положение стр. 4

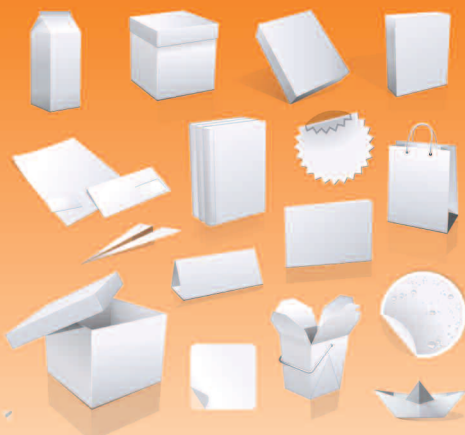

От Дома за медикосоциални грижи
стр. 5

ЛАБЕЛ

[emuketu]
[opakovki]
[rekлама]

LABEL

[labels] [packaging] [advertising] Ltd

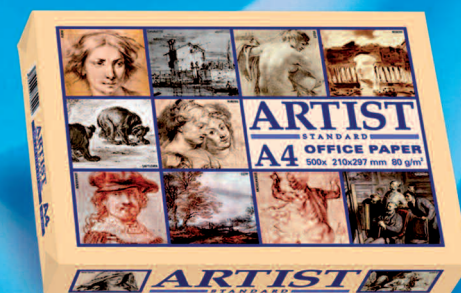

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

ЕМА ООД

Artist STANDARD

Перфектни
хартии

за добри
идеи!

Адрес:
ул. "Дойран" № 160
Тел.: (064) 680 120
Моб. тел.: 0887 / 97 59 24
www.ema-bg.com

НАПРИЦЕЛ

Младостта среща разума

ВИЛИ АТАНАСОВА: НЕ ИСКАМ ДЕТЕТО В МЕН ДА СИ ОТИДЕ

Вили Атанасова е начален учител в СОУ "Иван Вазов". От 26 години тя е първата учителка на много малчугани. Ще я познаете – по усмивката и добронамерения тон. Поводът да я поканим **на прицел** е нейната 50-годишнина. Нека чуем какво мисли тя за децата изобщо, за своите ученици, за образованието днес. Поканваме и всички учители и ученици от нашето училище да споделят съгласие или несъгласие с отговорите ѝ, да изразят своето мнение по повдигнатите въпроси.

- Защо избрахте тази професия?

- Като дете, когато играех с приятели на ученици и учители, аз бях учителят и ми харесваше. Бих казала, че тази професия е една моя сбъдната мечта.

- Чувствате ли се по-уверена сега, отколкото в началото на учителската ви практика и на какво ви научиха децата през годините?

- Разбира се, че сега се чувствам по-уверена. Рутината, която съм придобила с годините, практиката си имат своя положителен резултат върху работата. От децата се уча непрекъснато и това много ми помага. Но най-важното, на което

са ме научили, е търпението. Болшинството от тях се страхуват от това, което им предстои, и това чувство е изписано на лицата им на 15 септември. От тях разбах, че детето в мен никога не бива да си отива. Разбира се, опитът носи и негативи, но вие сега питате за друго.

- Какво е чувството, когато приемате нов клас, и какво - когато изпращате? А когато срещнете бивш ученик?

- Когато посрещам малките ученици, изпитвам притеснение и

въннение, а когато ги изпращам, усещам тъга и удовлетворение от постиженията си. Смесени са чувствата ми, когато съдбата ме среща с бивши ученици. Приятно ми е, когато ме спират, за да разговарят с мен, да споделят как са се

реализирали. С болка преживявам тези, за които съм положила много труд, а те ме подминават, без дори да ме забележат и поздравят.

- Имало ли е моменти, през които Ви е дотягало?

- Понякога се разочаровам от учениците си, но никога не ми е дотягало. През ваканциите дори ми липсват детските гласчета, смехът и шумът им.

- Времето променило ли е нас, децата? И към какво - към по-добро или към по-лошо?

- Времето, в което живеем, е динамично. То променя хората и дава отражение върху възпитанието на децата им. Мисля, че родителите отделят малко време на децата си и разчитат изцяло на учебните заведения. С деца от такива семейства се работи по-трудно. Но не при всички семейства е така. От резултатите след време е видно всичко, но обикновено е късно да се поправи станалото.

- Разкажете ни забавна история, която Ви се е случила през годините като учител.

- Забавните истории са твърде много. Те са свързани с детското любопитство и малкия жизнен опит на моите ученици. Тази комбинация прави децата директни, прями. В час често пъти задават внезапно въпроси, които не са свързани изобщо с учебното съдържание или с конкретния урок. И често се получават неловки ситуации.

- С кои е по-лесно - с първи или с четвърти клас?

- Не е лесно нито с първи, нито с четвърти. В първи клас труден процес е ограмотяването, а в четвърти учебното съдържание е повече и по-трудно. Освен това им предстои и външно оценяване.

- Какво ще кажете на тези от нас, които са решили да станат учители - да се отказват ли?

- Приветствам тези деца. За да го има българското училище, са нужни и учители, които да обичат работата и родината си.

- Имате ли си хоби?

- Нямам точно определено хоби, но обичам да шия, да чета в малкото свободно време, което ми остава, и да се разхождам с приятелки.

- Какво мислите за образованието днес?

- Образованието е добро само в реномираните училища, които остават все по-малко. Образованието възпитава, но не само то. Според мен трябва да са такива, че да стимулират индивидуалността и развитието на личността.

- За или против униформите и защо?

- Аз съм за униформите, но те да не бъдат еднакви за всички ученици. Всяко училище да има своя и тя да бъде съобразена с времето, в което живеем. Всеки от вас да я носи с удоволствие, а не по задължение.

- Ако сте министър на образованието, какво бихте променили?

- Обема на учебното съдържание, да има повече часове за затвърдяване на учебния материал, да има повече практически задачи и наблюдения в уроците, да има повече въпроси и задачи в учебниците, свързани с логическото мислене на децата, да се намали броят на учениците в паралелките.

- Какво пожелание ще отправите към вестника?

- Бъдете оптимисти! Вярвайте в себе си, само напред и нагоре!

Михаела Коларска ⁸

Моника Маринова ⁸

РЕПОРТЕР

ВИДЯНО И ЧУТО

Дари книга – спаси духовността

Нашата училищна библиотека е по-богата, с 240 книги повече разполагаме и това се дължи на нас. Кой друг, ако не ние, трябва да се грижим за нея. Клуб „Краезнание“ обяви инициативата „Дари книга – спаси духовността“ в навечерието на Коледа и в училищния форум на сайта покани ученици и учители да дарят книги, които да се ползват от всички. Откликнаха много ученици и учители, но най-активни бяха пак най-малките. Те дариха 120 детски книжки, които вече са прочели. Около 70 детско-юно-

шески книги обогатиха нашия библиотечен фонд, а 30 заглавия научно-популярна и специализирана литература повече вече е на разположение на по-големите. Към помощната и справочна литература, която е по-скъпа и много ценна и не всеки може да си я купи, прибавихме около 20 книги. Благодарим на всички, които се отзоваха. Нищо не ни пречи обаче да продължаваме да даряваме, независимо че акцията е приключила. Всички, които са пропуснали да го направят, могат да се поправят и да донесат книга.

ната библиотека.

Сп. „National Geographic“ – стандарт за качество в журналистиката и фотографията.

В@з Буки Веди

ЕДНА НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА С НЕПРЕХОДНАТА МЪДРОСТ

Учениците от 6а и 6б клас си устройха истинско представление, вдъхновено от Езоп и неговите басни

Празникът се проведе в една от залите на Регионалната библиотека „Христо Смирненски“ през декември. Всичко започнало по тяхна идея и било подкрепено от преподавателката по български език и литература Циклама Иванова.

В началото беше представена презентация, разказваща легендата за Езоп. След тези поучителни минути зрителите се насладиха на танца на балет „Венда“, чиито пластични движения много се харесаха на публиката. Танците бяха последвани от кратката сценка „Северният вятър и слънцето“. Тази и всички следващи драматизации, сред които „Лисицата и гроздето“, „Лисицата и маслото“ и „Старецът и смъртта“, бяха завладяващи и съвсем професионално представени от

шестокласниците.

Бяхме приятно изненадани от индивидуалното изпълнение на Вяра Димитрова - „Сицилиана“ на Шуман, което бе последвано от сценката „Мравка и гълъб“ на бд.

Децата прочетоха и свои стихотворения. Оказа се, че редом с всичките им таланти - музикални, танцови и актьорски, децата са и същински поети. Разбира се, не пропуснахме и почерпката от именника Никола Петров.

В края на този необикновен урок беше проведена викторина и за слушателите внимателно имаше награди. След като бяха раздадени лакомствата бе ред на Вяра Димитрова с поредния музикален акцент - „Травиата“ на Верди. За завършек петокласниците поднесоха цветя на участниците. Те на свой ред пък раздадоха на всеки присъстващ късметче за

новата 2011 година. Тръгнахме си усмихнати, развеселени и, разбира се, с невероятни спомени от срещата с Езоповата мъдрост.

Велина Костова ¹¹
Кремена Мишел ¹¹

РЕПОРТЕР

ВИДЯНО И ЧУТО

Международен проект “Пътуване между културите” по програма “Коменски”.
Партньори - Словакия, Великобритания, Полша, Испания, Румъния, Нидерландия.
09.2010 - 09.2012

По дрехите посрещнаха, а по ума изпратиха нашия екип 4+3

Проведената първа ученическа мобилност до град Тренчин, Словакия, в периода 12-17 декември бе приятен завършек за участниците на изминалата вече 2010 година. Четиримата избрани след подбора кастинг, за който вече ви разказахме – Галин Ангелов от 10^и, Кристина Милева от 10^и, Антонио Стоичков от 9^и и Габриела Димитрова от 9^и клас, и преподавателите - Нина Тотева, Йоана Дойнова и Ренета Стоянова, тръгнаха с различни очаквания и се завърнаха с много впечатления.

Преди

Габриела:

Очаквам да бъде страхотно! Очаквам искрено разбирателство между българите и словаците и много приключения! Седмичата ще прекарам в приемно семейство, ще изучавам живота и културата им, ще посещавам училището им. Ще бъде забавно!

ски помежду си. Дано да бъде не-повторимо изживяване!

Кристина:

Не зная какво да очаквам. Чувала съм, че със словаците имаме много общи обичаи, традиции и език. Чакам с нетърпение пътуването със самолет и запознанствата с участниците от всички

Антонио и Габриела

Антонио:

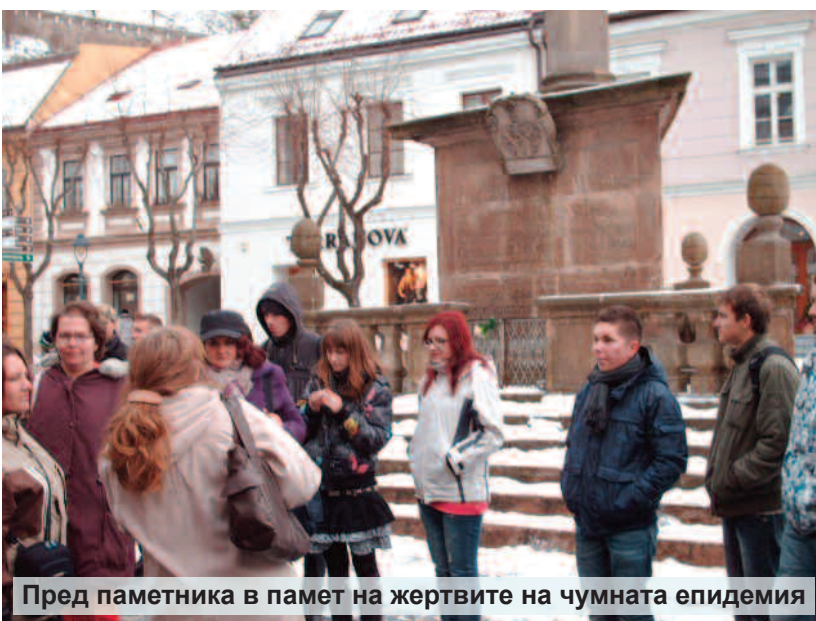
Мисля, че ще бъде хубаво. Нови хора, нова страна и съвсем различен манталитет от българския. Ще живея с Матей, на 17 години, с когото ще общуваме на англий-

истинското си лице, защото малко ни подценяват като знания за нашата страна и се надявам учениците ни да се представят наистина на ниво.

страни. Вълнувам се от представянето на презентациите и песните, които сме подготвили.

Нина Тотева, преподавател:

Това е добра възможност да покажем на Европа

Пред паметника в памет на жертвите на чумната епидемия

Работна вечеря с полякинята Алина Слезак

Галин:

Впечатлен съм от град Тренчин - всички исторически забележителности са запазени и до днес и се посещават постоянно. Изненадан бях – посрещнаха ни с хляб и сол,

мен – опитах кюфтета с боровинки, картофи с праскови, мусака с компот.

Габриела:

Повечето от децата не се различават по нищо от нас – слушат поп музика, хаос и техно. Момичетата предпочитат поп. Много малко от тях обичат да си седят вкъщи пред компютъра или теле-

Замъкът - символ на Тренчин

също като при нас. Приемното ми семейство беше изключително дружелюбно, живеехме в големи къщи в села около града. Много малко деца там живеяха в града. В замък Божнице за мен беше много хубаво преживяване. Забелязах, че във всяка стая имаше поне по една елха, сякаш я почитаха като някакъв специален символ. А в стъкларската работилница на словашки майстор се пробвах да издухам стъкло – изглеждаше лесно, но се оказа непосилна задача.

Кристина:

Впечатли ме училището по архитектура. В коридора имаше специално място за всеки випуск, напуснал училището, който бе представен на уникално табло. Ще запомня и гостоприемството

предимно се разхождат из паркове, спортуват, ходят на плаж.

Научих много за техните училища. Испанските например са католически и изучават, освен

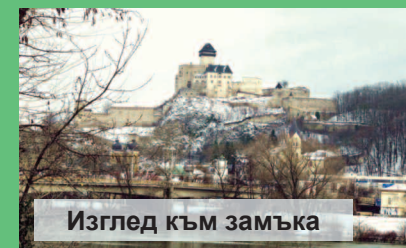

Всички ученици в голямата зала на замък в Божнице

След

– моята домакиня се казваше Соня и бе дъщеря на кмета на с. Квашов, на 35 км от Тренчин. Кухнята бе малко изненадваща за

всичко останало, и религия. Като втори чужд език могат да избират само френски и немски. Профилиращите им предмети са само природните науки. В словашкото

Изглед към замък

училище пък видяхме как протичат учебните часове. Започват в 8 и приключват в 15 часа. Между часиците са по 10 мин., голямото – 20, когато могат да обядват в близката столова. Оценяването също е различно – за отличен се пише единица, а за най-лошо представяне – 5.

Жалкото е, че всички знаеха много малко за България – че е в Източна Европа и столицата е София. Бащата на Кристина, у която бях настанена, знаеше само за Стоичков и Бербагов. Но след нашата презентация със сигурност знаят повече. Тя беше най-добрата и предизвика най-голям интерес. Само ние бяхме с „национални“ тениски и баджове и бяхме най-добре подготвени. Това не е само мое мнение.

Ръководители и ученици са впечатлени от красивата страна и културата на словаците. Благодарни са за възможността да видят значими културни забележителности. Подготвената предварително програма не била изпълнена докрай, но всеобщо мнение е, че това е позволило повече емоции и нови запознанства. Не са липсвали и организационни проблеми, поизмъчили ги и ниските температури, фотографът

на вестника Антонио забравил фотоапарата си в автобуса... Много малко се е знаело за България. Но точно затова им станало много приятно, когато установили, че нивото на английския им е отлично (без да броим английскоговорещите), че са представили най-добре в презентацията си страната ни, че предварителната им подготовка и организация също е много добра, че само те имали подготвена фолклорна

програма. Не знаят, само предполагат с какви очаквания са ги посрещнали, но се надяват да са ги изпратили по ума.

Успехът на проекта е сигурен. Всички те искат обаче да постигнат това, което директорът на техникума домакин си пожелал: „Да създадем дълготрайни връзки и приятелства, които да продължат и след приключването на проекта!“

Александра Стоянова 9^и

РЕПОРТЕР

ВИДЯНО И ЧУТО

Що е „Джуниър Ачийвмънт“ и има ли тя почва у нас?

И нашето училище е вече част от голямото семейство на „Джуниър Ачийвмънт“. Малчуганите и този път изпревариха нас, по-големите, и ни показаха, че бързат да научат много неща за живота, за това, как може да се изкарват пари, как да започнат някакъв бизнес и най-важното – да мислят творчески и предприемачески. Учениците от 2^о и 4^о с класни ръководители Милена Вълва и Евелина Ницова, които са и национални координатори, са първите, започнали работа по програмата, но сме сигурни, че няма да са послед-

ните. Ако не знаете нищо за Джуниър, искаме да ви кажем, че това е неправителствена организация, която от 1997 година развива успешно партньорство между училището и бизнеса и учи всички да са икономически грамотни, да са обществено образовани и ангажирани. Целта ѝ е да вдъхновява младите хора да ценят свободната инициатива в бизнеса и икономическата наука, да подобряват непрекъснато качеството си на живот. А ако искате да знаете нещо за тази програма в нашето училище, то прочетете следващите редове.

ПОВЯРВАХМЕ НА СВОБОДНАТА ИНИЦИАТИВА И НА СЕБЕ СИ

обобщение и данните се изпращат в София в централата на фондацията.

-Как гледа МОН на тези програми?

-Одобрява ги. Миналия месец всички участници получихме писмо, а също и нашият кмет – Найден Зеленогорски, в което заместник-министърът на образованието уведомява, че в съвсем близък план часовете по предприемачество ще станат задължителни в учебната програма.

-Разкажете ни за срещата между Вас, вашите ученици и кмета на град Плевен.

-Срещнахме се по повод един от уроците на „Джуниър Ачийвмънт“, свързан с благотворителността. Задачата е учениците да изработят картички, тоест да се види тяхното умение. След това се отива при влиятелни хора с повече познати, които могат да се включат в благотворителността. Предложихме му да използва нашите картички за Коледа, за да поздрави близки, познати и колеги, като за целта му поставихме цена. Така и стана.

ИСТОРИЯТА НА ЕДНО НОВО ПРИЯТЕЛСТВО

Много вълнение, суетня, топли прегръдки и дружки усмивки – гостенчетата от Центъра от семеен тип за деца, лишени от родителски грижи, пристигнаха. А домакините от 2^а от вълнение забравиха какво да кажат, въпреки че достатъчно бяха репетирали преди това. Но се прегърнаха – това е лесно. В предварително украсената празнична стая гостенчетата поздравиха своите връстници със специално подготвена програма.

Второкласниците пък им поднесоха куп изненади – енциклопедии за библиотеката им, закупени със спечелените от тях парички, лакомства, които бяха приготвили заедно с майките си. В знак на новото приятелство нашите ученици им направиха много свиден подарък – всяко дете беше донесло любимата си играчка, за да я подари, защото какво е животът без при-

ятелство. Всички заедно разгледаха училището, запознаха се и с учениците от 5^о, с директора, който им подари по една книжка, която разказва за нашето училище.

Това бе първата инициатива на

2^а по програмата. Те изработиха с много любов новогодишни картички и след като ги „продадоха“ срещу доброволна сума на свои съученици, учители и родители, решиха със спечеленото да намерят нови приятели. Целта на тази среща беше малчуганите да се сприятелят и ние мислим, че се получи. Пожелаваме им нови и още по-вълнуващи преживявания заедно!

За 4^о клас вече може да твърдим, че са опитни в програмата. Тяхната класна ръководителка Евелина Ницова се радва на инициативността на децата и на желанието, с което те работят. Всичко започва от едно обучение в Банка в началото на тази учебна година. За него, за проведеното и за плановете на учениците разговаряхме с Евелина Ницова.

-Кои бяха участниците в обучението и какво научихте там?

-Начални учители от цялата страна се бяхме събрали, тъй като

тепърва „Джуниър Ачийвмънт“ навлиза в начален курс извън София, а обучителите бяха мениджърите на фондацията и учители от град София, които вече работят по тази програма. Първия ден ни обучаваха в темите, разбрахме, че за всеки клас се развиват различни. За най-малките основната тема е „Ние“. За втори клас – „Нашето семейство“, за трети – „Нашата общност“, а за четвърти – „Нашият град“. Трябва да се проведат в рамките на 5 учебни часа в цялата година. Накрая се прави

БЪРЗО, ЛЕСНО, ВКУСНО

Като истински професионалисти ентусиастите от 4^о запретнаха ръкави и спретнаха кулинарни шедеври, за да отговорят на предизвикателството на своята преподавателка Евелина Ницова.

Състезаваха се екипно и запазиха в тайна до последно менюто, което бяха измислили – условието бе то да е здравословно и разнообразно. Ако можехте да видите що продукти и помощни материали бяха надонесли в уречения ден – рендета, ножове, форми за сладки, тостери... Че се справиха бързо – няма спор, за един учебен час. Че бе лесно – така изглеждаше поне, явно бяха тренирали с майките си. Че бе вкусно – личеше, когато всички седнаха на свещи около специално аранжи-

раните от тях маси с красиви покривки, салфетки, прибори, сервизи, цветя, за да дегустират приготвените хапки, таратор, сандвичи, шопска салата, 2 торти и още много вкусотиини. Няма да

скрием и че се държаха като големи и възпитани хора. Имаше, разбира се, жури и много награди. Този урок по домашен бит и техника бе репетиция, свързана с кандидатстването на учениците и учителите от начален курс по проект за здравославното хранене.

ПРЕДСТОЯЩО

Урок на тема „Ролята на държавата“. Учениците научават за икономическата роля на държавата, като се идентифицират услугите, които тя предоставя на гражданите. Ще се наблегне на понятията данъци, държавна власт, полза, стоки, услуги.

Ще се разиграва избор за кмет. Кандидатите ще представят своите платформи и класът ще ги избира на базата на най-добре представеното предложение. Ще се коментират понятията бюлетина, гласуване, избор.

Виртуален производствен цех

Проходящите предприемачи се запознаха с двата метода за производство на сладкарски изделия – индивидуален и поточна линия, под ръководството на Яна Цветкова, управител на сладкарница „One“. Проучиха интереса към поничките с шоколадов пълнеж, „произвеждаха“, онагледиха резултатите в диаграма и направиха изводи как да се съобразяват с нуждите на обществото. Производственият процес бе виртуален, но пастите, с които г-жа Маринова ги почерпи – истински.

ПРЕДСТОЯЩО

Среща с родители доброволци с интересни професии. Малчуганите трябва да разберат, че не бива да имат само изисквания, а трябва да се трудят и да изкарват пари, т. е. да се насочват към перспективни професии.

Изработване и продажба на мартеници и отново

благотворителност.

Изненади за новите приятели от Центъра за деца, но второкласниците ги запазиха в тайна – нали са изненади.

Страницата подготвиха:

Ралица Георгиева 8^а
Памела Дилова 8^а

РЕПОРТЕР

ВИДЯНО И ЧУТО

УРОК ПО ХУМАНИЗЪМ И ГРАЖДАНСТВО

Нашата инициатива започна единствено с благородна цел, а всъщност стана повод да поговорим и да се замислим за толкова много проблеми, които ни чакат в утрешния ден

С широка усмивка ни посрещна на входа на Дома за медикосоциални грижи д-р Костова, директор на социалното заведение. Всички ние, учениците от 11^в клас, отидохме на 22 декември с нагласата да зарадваме децата – да им дадем играчките, дарени от нашите съученици, и дрехите, които всички ние бяхме заделили за тях, както и всичко, което бяхме купили със събраните средства.

Заведоха ни при 3-годишните. Бяха толкова лъчезарни. Направи ни впечатление, че всички те споделяха играчките със свои връстници. Подадохме им пастички. Учудващото беше, че когато ги изядоха, си изхвърлиха опаковките на определените за това места. Какви деца, та те са на 3 години! А след като се наиграха,

старателно си прибраха играчките. Беше ни толкова мъчно, когато трябваше да си тръгваме, всеки прегръщаше децата за последно, всеки се сбогуваше така, все едно това беше неговото братче или сестричка. Никой от нас няма да забрави тази среща! Поговорих си с д-р Костова и научих много неща за тези деца,

които искам и вие да знаете – как живеят, кой се грижи за тях, за да поискате и вие да ги посетите и да си поиграете с тях.

Сградата има 6 етажа, разделени на 2 сектора. Броят на децата се мени постоянно, в в този ден те бяха 189. В дома децата са от 0 до 3-годишна възраст. Изключение правят децата с увреждания, те са

там до 7-годишната си възраст. Техният брой е 90, от които 40 са тежко болни.

Годишно около 40 деца биват осигурявани, 25 от тях отиват в други домове и около 120-130 се връщат в семействата си. За миналата година 387 деца са били записани в Дом „Майка и дете“. Обслужващият ги персонал е 174 човека, от които 110 работят с децата. Искреното желание на д-р Костова е да се направят центрове за рехабилитация, както и дневни центрове, за да не се губи връзката между детето и родителите.

Убедени сме след тази среща, че за Дома и за децата трябва да се говори, да се знае много, защото това са нашите деца. Нашата инициатива започна единствено с благородна цел, а всъщност стана повод да поговорим и да се замислим за толкова много проблеми, които в утрешния ден може да се окажат и наши.

Денят ни завърши обичайно – в училище. Но вече не беше като вчерашния... *Кремена Мишел 11б*

Както обещахме, и малко информация за резултатите от кампанията. Защото обещанията трябва да се спазват.

- 303,44лв. бяха събрани от благотворителния базар, където се продаваха картички, изработени от наши ученици;
- 622,49лв. събраха класовете;
- Общата сума е 925,93лв.

С тези пари бяха закупени 3096 памперса, чесалки за зъби и пастички.

Благодарим на всички, които се отзоваха на нашия призив. Специална благодарност на 11б и 3а клас, които бяха най-ангажирани с каузата!

Четвъртокласници списват вестниче

Много сме доволни, че не само ни четат, но и се учат от нас. Най-големите сред малките – четвъртокласниците на Д.Китева от 4а, решили да бъдат като каките и батковците от В@з Буки Веди и да се пробват в журналистиката. Те издадоха вече два броя на своето вестниче „Изворче на знанията“. Много весели седем страници са сътворили те във втория си брой под ръководството не на един, а на четирима главни редактори – Ели, Моника, Ани и Мария

Знаем ли – ще проверим в „Знайко“

Успешно преминахме първия кръг в състезанието по информационни технологии „Знайко“, организирано от сдружение „Образование и технологии“ – Бургас с подкрепата на Майкрософт – България в рамките на програмата „Партньори в познанието“.

Участваха четирима ученици от нашето училище – третокласници. Те се конкурираха с близо 200 деца, свои връстници, от различни кътчета на България. Консултант на изпратените работи е Наталия Иванчовска, учител по НКГ. Всички ученици работиха по темата „Виделина“ и в своите проекти приложиха знанията си от часовете за решаване на поставени тематични задачи.

Павлин Димитров е класиран сред първите 15 от група А. Той участва със съчинение за Анастасия Димитрова и отиде директно за трети кръг на състезанието. Същият е освободен от такса правоучастие в регионалния кръг. Цветан

Кръстев продължава във втори кръг. Той работи по темата „Коледни възшебства“ – използва свои снимки от коледното тържество, където участва като коледар и танцьор, от сурвакарите първокласници, от коледната благотворителност. Същият е класиран за втори кръг и е сред 15-те състезатели в група Б. Двете момчета от 3а клас реализираха поставените задачи чрез MS Office Word.

Националният кръг на престижното състезание се провежда в един от градовете, където класираните са най-много. Право на участие в него имат само учениците, заели първите 30 места за всяка възрастова група от регионалния кръг. Силно се надяваме, че ще се представим добре, а защо не и толкова добре, че да ни изберат и за домакини на последния кръг.

За всички, които се интересуват от информационните технологии, а са пропуснали да участват този път – на адрес www.dgklaz.net

могат да видят регламента, съобщенията относно отделните кръгове, както и резултати от етапното класиране.

Там може да прочетете и за нашите победители.

В@з Буки Веди

(на снимката). Вестничето предлага много лично творчество, подредено в класация, смешки, кръстословици, занимателни четива. Ако си любовта, кого ще събереш, питат авторите със самочувствие и очакват оригинални отговори от съучениците си. Горди и удовлетворени от труда си, те се готвят за следващия брой, който и ние очакваме с интерес, а най-добрите каним при нас. За намеренията им ще ви разкажем в следващия брой на вестника.

В@з Буки Веди

Следовогодишно

Засадохме елхата, спечелила първо място в конкурса за най-красива коледна украса. Припомняме ви, че той бе обявен в навечерието на Коледа от Община Плевен, Браншовата бизнес камара и „Партнер експо“ ООД и в него се включиха 12 плевенски училища. Журито определи като най-сполучлива и ориги-

нална нашата премяна. Елхите бяха предоставени от „Паркстрой“ ЕООД и призивът на Общината бе след празниците да се засадят в двора на училищата.

Третокласниците и техните учителки Емилия Недкова, Виолина Борисова, Станка Ненчева, Маргарита Стефанова здраво се потрудиха, за да вземат наградата. Много ни се иска оттук нататък и

да се грижат добре за елхата първенец, която вече краси двора на училището ни. Още е малка и крехка – като третокласниците, но заедно ще растат и ще ни радват.

Ш Е С Т +

Ние може да не сме най-добрите, но по-добри от нас няма

ЗА ГОЛЕМИЯ СПОРТ И МАЛКИТЕ НЕЩА В ЖИВОТА

разговаряме с нашата съученичка Магдалена Иванова от 9з клас

На нея пишем **Шест +** този път. Тя се качи на най-високото стъпало в Републиканското първенство по карате, проведено в края на миналата година в Добрич. Състезателката спечели първо място за девойки във възрастовата група 14-16 години и стана републикански шампион. Дълъг е списъкът на нейните успехи в бойното изкуство. **Тя е носител на националните купи за 2004, 2005, 2007 и 2008 година. На Балканското първенство в Гърция през 2006-а се нарежда на пето място, а през 2009-а в Турция – на трето. Магдалена записва името си и в спортната история на европейските шампионати – през 2005-а в Италия заема второ място, през 2006 и 2009 година, съответно в Италия и Турция – трето. Носител е на интернационалната купа за 2010 година, а на международния турнир в Македония през 2006-а е на второ място. На пето място е на турнира за световната купа, проведен във Варна през 2007 година. Най-перспективен състезател за 2006 година е отново нашата съученичка, която има и две номинации за спортист на годината, както и награда за достойно представяне на страната ни на Балканско първенство.** Разговаряхме с нея, за да ви разкажем колко интересно момиче е тя, от колко много неща се интересува и как големият спорт не ѝ пречи да се радва на най-малките, но най-истинските неща в живота.

- Отнема ли ти много време големият спорт и пречи ли на ученето?

- Ами не много. Всъщност зависи - преди състезание повече, защото има по-дълги тренировки. Дори по 2-3 пъти на ден по два часа и половина, направо те изцеждат. А гледам да не смесвам едното с другото. Има си време за учене, има и за тренировки.

- Занимаваш ли се и с друг спорт?

- Не. А, по едно време тренирах джу-джицу, обаче после се появи травма в кръста и спрях, защото няма как да се хвърлям. Джу-джицу е смесица между карате и джудо. Има файтинг и дуо система. Файтингът е бой в началото, има време за техники и се бележат точки, а после се преминава към хвърлянията и ключовете. Аз съм играла дуо само защото бях малка. Дуото е показване на техники, като и двамата партньори знаят какво правят и се пазят от контузии, там се хвърлят и ключове пак, ама аз съм го тренирала много малко, около 2-3 години, защото не ме бива в хвърлянето.

А като малка пробвах в латиноамериканските танци, но бях много зле и се отказах.

- В отбор ли тренираш или сама?

- Ами, по принцип съм в отбор, обаче не винаги мога да ходя на тренировка с моята група и затова ходя когато ми е удобно - сама.

- Чувстваш ли се близка със съотборниците си?

- Да, не с всички, обаче с повечето сме в добри отношения.

- Ходила си в чужбина да се състезаваш. Разкажи ни къде точно, както и нещо интересно от пътешествията, което никога няма да забравиш!

- Да, пътувала съм, ама...ааа, поред не да мога да ти изброя страните. Значи бях на 9, не..., това не беше първото със сигурност, значи в Италия - два пъти, в

Турция - миналата година, не, поминалата всъщност беше, в Гърция, Сърбия, Македония, това е май, а, и Румъния.

А истории много има. Ще ви разкажа за един мой рожден ден в Италия, беше много интересно. Към 1-2 часа през нощта свършиха финалите и докато се приберем, стана 3-4, тоест рано сутринта. И всички отидоха да си лягат. А аз ставах на 10 години и ми стана много тъжно - как всички ще си лягат, та аз имам рожден ден, нали?! Много, много ужасно беше! И се прибирам и аз в стаята една такава, почти ревяща, нещастна и изведнъж всички излязоха от стаите си с една поничка (не намерили торта и купили поничка от Италия) и една свещ и ме поздравиха. Разплаках се, но от щастие. Никога няма да забравя този свой рожден ден.

Сещам се и за друго. Пак в Италия, в центъра на Рим имаше един мим, беше голям студ, пара излизаше, докато дишаш, а на него не му излизаше никаква пара от устата. Аз нямах 9 години и се чудех сега този жив ли е, защо при него не е като при нас. Споделих с тати, а пък той ми каза да го попитам, щом ме интересува. И аз, лудата, отидох и го дръпнах за ръката, попитах го: „Извинете, вие жив ли сте?“. Мимът, както си стоеше и не мърдаше, изведнъж отговори на български, че е истински. Така се намерихме, по български, в Италия. Много се изплаших... и така. (смее се) Не съм ходила обаче в Япония и си мечтая да отида там на състезание.

- Колко и какви награди си печелила от състезания и коя титла ти е най-висока?

- Колко, не мога да ти кажа. Към 50-60 медала, 3 плакета и една статуетка(небрежно). А що се отнася до титлата, предполагам, че най-високата е на световното във Варна. Мисля, че беше 2006 година. Ама съм 5-та. Там бяха над 100 човека и съм много горда със себе си.

- Можеш ли да ни пообразиш малко и да ни изброиш цветовете на коланите поред?

- Е, мога, разбира се - бял, жълт, зелен, два сини, три кафяви, черните се делят на данове, там първи, втори, трети и така са 10 дана. Аз съм с втори син, не съм ходила от 4 години на изпит за колан, не мисля и да ходя (смее се). Нещо не ме влече това - трябва да се учат изискванията, да ме питат разни неща, като че съм в 3 клас...

- Обичаш ли да гледаш карате по телевизията?

- Ами всъщност не. Предпочитам бокс, не знам защо.

- Смяташ ли да се занимаваш

професионално с карате?

- Професионално, едва ли. По-скоро искам да уча, да завърша добре и оттам нататък, каквото стане. Не съм мислила чак толкова далече все още.

- Каква музика слушаш?

- Ами...,значи, не ми идва никак си да го кажа, но все пак ще кажа, като ме питате - emocore, screamo,metal-emo-core, punk rock, post punk, hard rock, grunge, trash metal, black metal, alt rock, alt punk, metal rock.

- Имаш ли си хоби?

- Да, много обичам да спя. В час, в междучасието, вкъщи. Много обичам и да чета книги и...?! учебници. Всички учебници съм ги прочела, преди да започнем училище. Обожавам биографични и автобиографични книги. Последната, която прочетох, е „Истината за Металика“.

продължава на стр. 10

Достоен последовател има каратистката сред най-малките. Емил Недялков от 1^б клас прохода в този спорт, но вече е носител на златен медал и купа от последното за годината клубно първенство на карате клуб „Спартак Плевен“, проведено през ноември 2010 г. Спортът му помага и в училище – той е отличен и старателен ученик. И на двамата – успех!

П Р Е З О Б Е К Т И В А

Няма скрито - покрито

Инна Попова, Випуск 2010
СУ „Св. Климент Охридски“

Място за фотоколажи, фото-закачки, фоторепортажи, фотоусмивки в реалистичен, фантастичен, футуристичен и всякакъв различен стил. Очакваме ги!

УСМИВКА НА БРОЯ

За да останете тук, трябва да се усмихнете. Това е нашето условие. Усмихни се, за да ти се усмихнат! Във всеки брой публикуваме най-сполучливите усмивки, а вие си избирате по една за всеки

ден! Това е усмивката, спечелила първо място в конкурса за месец януари. Фотографът е Мадлена Никифорова, Випуск 2010. Изпращайте предложенията си на

el_vestnik@abv.bg

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

Гордеем се с малките математици

Георги 1а

Емил 1б

Николай 2б

Дамян 2г

Мария 2б

Захари 2д

Теодосий 2а

Марио 2д

Галина 2г

На 11 декември бяхме любезни домакини на поредното Коледно математическо състезание за I-XII клас. 285 ученици от нашето училище прецениха своите умения по математика като конкурентни и участваха. 19 от тях бяха от I-IV клас – те реша-

ваха 9 тестови задачи и една - с подробно решение. Малките умници от I-IV клас намериха верния път в света на математиката и изход от всяка заплетена ситуация. За тях тя вече е привлекателна наука, логика, рационалност. Нека се похвалим с тях!

Никол 2в

Веселин 3в

Димитър 3г

Павла 3г

Таньо 3г

Ирен 3г

Георги 4б

Илко 4б

Коледен подарък и грамоти за първо място получиха

Георги Пламенов Стоев – 1^а клас, Емил Костадинов Недялков – 1^б клас. Класните им ръководители Валя Личева и Цветомира Стойчева се радват на успеха на своите възпитаници.

Поздрав и за второкласниците, които вече за пореден път през тази година се престапават да отидат на математическо състезание

Някои от тях са познати имена – Захари Емилов Маринов от 2^а клас - отново първенец. Неговата класна ръководителка Милена Въллова се гордее с резултата му - отличен. Марио Михайлов Чолаков е негов съученик, който върви по стъпките му. Второкласниците са най-многобройната група от победители: Теодосий Стефанов Симеонов – 2^а клас с кл. ръководител Стела Кръстева; Мария Людмила Попова, Николай Георгиев Георгиев – 2^б с кл. ръководител

Светлана Стоянова; Никол Бориславова Михова и Калоян Пламенов Тачев – 2^в с кл. ръководител Силвия Василева; Дамян Тихомиров Минев и Галина Даниелова Николова – 2^г с кл. ръководител Вили Атанасова.

Третокласниците също шурмуваха призовите места

Има три първи места - на Виктория Стоянова Спасова – 3^б, Веселин Здравков Ангелов – 3^в клас, Павла Милославова Манова – 3^г.

Учениците от 3^г клас имат цял куп нагади – Димитър Здравков Митев, Ирен Каменова Костова, Таньо Любенов Стоянов. Децата споделят, че за техните чудесни постижения са им помогнали часовете по СИП и заниманията в новосформираната школа по математика с ръководител Красимира Върбинска. Класните ръководители на третите класове - Станка Ненчева, Емилия Недкова, Виолена Борисова подкрепят своите ученици и те заслужено заемат

призовите места.

В челната тройка са и четвъртокласниците от 4^б

Илко Светозаров Симеонов и Георги Георгиев Велчев. Класната ръководителка на двамата четвъртокласници – Евелина Ницова, споделя, че те са бъдещи петокласници в математическата паралелка.

Математиката - трудна или лесна, вече е любимо занимание за малчуганите.

ТАНЦУВАМЕ

Първо място и купа за Христинка Вачкова - 1^а и Ива Ангелова - 1^б на Националния фестивал на изкуствата „Утринна звезда“ в Банско. Получаваха си със състава си и други грамоти за майсторство в балетното изкуство. Очакваме скоро да зарадват и детската публика на СОУ „Иван Вазов“.

Истински спектакъл изнесе Нермин Рюстемова от 4^б клас по време на Международния фестивал на изкуствата в Банско в края на миналата година. Тя заплени публиката и представи своя град и училище блестящо. Грамота и награда й връчи кметът на града.

СПОРТУВАМЕ

Георги Велчев от 4^б - златен медал на национално състезание по лека атлетика под патронажа на Министерството на образованието, младежта и науката и Тереза Маринова, скок дължина.

РИСУВАМЕ

Първо място за Мария Младенова от 3^а дойде чак от Полша. Рисуването й „Сезони“ краси календар за 2011 год. с детски произведения на изкуството. Печелила е и златен медал и множество грамоти в национални и международни конкурси.

Албена Сиркова от 2^а клас е удостоена с грамота за отлично представяне от Третия международен фестивал на изкуствата „Утринна звезда“. Форумът се провежда под патронажа на Министерството на културата, Община Банско и Сдружение „Арт академия“.

Специална благодарност на Ерика Лишковска - 4^б от ръководството на Арт школа „Колорит“ по случай 20 години от създаването й. Тя е даровита художничка, носител на златни медали и почетни грамоти за свои рисунки от републикански и международни конкурси.

П Р И С Т Р А С Т И Я

Свободен дух и модерни решения

ЕКОСЪВЕСТИ

„Ние не сме наследили Земята от дедите си, а сме я взели назаем от децата си”

(инд. поговорка)

Днес се събудих и като повечето си връстници включих компютъра и влязох във Facebook. Реших да разгледам стената на учителката си по география. Натъкнах се на информация, която ме изплаши и дори разгневи – „Гълфстрийм изчезва”. Прочетох статията и се оказа, че „благодарение” на алчни управници и жаждата им за власт континентът стои пред реална опасност – нов Ледников период. И това не е единственото препятствие, което човекът поставя пред бъдещите поколения – както нашите родители, така и ние се „грижим” да опропадим живота на хората след нас. Причиняваме на своята майка – Земята, какви ли не ужасни поражения – разрушаваме озоновия слой чрез безразборното използване на горива, които след горене отделят CO2, предизвик-

ваме парников ефект, неуместно използваме полезните изкопаеми, като ускоряваме тяхното безвъзвратно изчезване.

„Защо пък точно аз да вредя на Земята?! Та аз не правя нищо нередно. Другите какви неща вършат...” Всеки от нас се успокоява по този начин, „охлажда” изгарящата го съвест и бяга от проблемите. Вътрешно много хора осъзнават, че се доказват като абсолютни злодеи, но ако се отдадат на размисъл, ще нарушат съня си и няма да могат на следващия ден да градят от собствеността на децата си, която те са взели назаем.

Родителите твърдят, че обичат своите деца и се стремят да правят най-доброто за тях. Затова всяка сутрин ги карат на училище с кола, за да им осигурят удобство, но не осъзнават, че раз-

рушават техния дом. Осигуряват им компютър и десетки ненужни електрически уреди, които черпят невъзстановима енергия на Земята, за да не чувстват децата липсата им днес, но да жадуват за светлина на електрическата крушка след години.

Всички хора лицемерничат и заключват децата си в един идеален свят, но ги обричат на живот в пустиня. Взимаме „къща” назаем от бъдещето поколение и им я връщаме разрушена до основи. Подхождаме толкова егоистично и не ни боли, че децата ни са ни я дали чиста и благодатна, а ние сме я превърнали в Ад.

„Защо пък точно аз да вредя на Земята?! Та аз не правя нищо нередно...”

Шенай Шуберт 9^в

Икономическата печалба тук и сега - екологическа катастрофа в бъдещето

Икономическа печалба тук и сега – това е начинът, по който хората и големите корпорации мислят. Един велик човек е казал на времето, че парите движат света. По този начин много хора, колкото повече печелят от един ресурс, толкова повече го използват все по-прекомерно, без да се интересуват от последствията върху климата.

Почти цялата икономика на планетата е базирана върху печалбата от петрол. Откакто е изобретен двигателят с вътрешно горене, с всеки изминал ден потреблението на петролните продукти расте. Поради това много райони на земята обезлюдяват, а други се развиват и стават като мегаполиси. Същински райски кътчета на сред пустинята.

От растящото потребление на горива страда Земята. Климатът се затопля, все повече се топят ледовете около полюсите и Гренландия. С отделянето на все повече емисии озонът се разрушава. Но хората, отговорни за това, спят спокойно всяка нощ.

Но не само нефтът и неговото прекомерно използване вредят на околната среда, а като

цяло използването на всички възобновяеми и невъзобновяеми ресурси. Прекаленият риболов с цел икономическото израстване на даден район води до загубата на някои морски видове. Лошото е, че всички забелязват, когато е твърде късно.

Аз смятам, че с темпото, с което използваме ресурсите на планетата, бъдещето на Земята е застрашено. Според учените след около 2–3 десетилетия петролът на Земята ще свърши и ще настъпят големи икономически кризи. Заради собственото си благо много хора пренебрегват рисковете, на които излагат бъдещите поколения. Не разбират, че после собствените им деца ще трябва да търпят последствията от техните действия.

Много малко хора в света пестят ресурсите. Смятат, че щом имат нещо на разположение и могат да си го позволят, ще го разхищават, за да си направят живота по-лесен и по-удобен. Никой не мисли за бъдещето и за следващите поколения. Алчността на някои хора струва прекалено много на цялата планета и на всички нас. Рано или късно, тя ще стане необи-

таема заради тези наши действия. Застрашават ни климатични катаклизми и небивали промени, ако всички заедно не спрем произвола и безхаберието!

Васил Димитров 10^в

Нашите ЕКОсъвети

Винаги четете етикетите на продуктите, които купувате;

Спасете растение или животното;

Засадете дърво или поне едно цвете;

Пестете и не замърсявайте водата, не унищожавайте почвата и пазете въздуха чист;

Изхвърляйте боклука само на определените за тази цел места;

Да забравим найлоновите торбички, защото те много дълго живеят;

СВОБОДНОТО ВРЕМЕ

Защо при нас е по-хубаво, отколкото в съседното кафене

Всеки знае за най-популярните спортове като баскетбол, волейбол, футбол и т.н., но не всеки е наясно с това, че има и други алтернативи. В тази рубрика ви представяме различни хобита, свързани с движение, тренировка или занимания сред природата. Всяка статия съдържа описание на някаква дейност, подходяща за свободното време, а също и къде в нашия град се практикува. Така ще дадем възможност на всеки да открие своето амплуа.

Тези занимания са полезни за здравето и добрия тонус. А дори и само четейки за тях, можете да обогатите общата си култура, да видите света и хората около вас по друг начин и разбира се, да впечатлите близки и приятели със знанията си.

В предишния брой Ви представихме каланетиката (система от статични упражнения, комбинация между йога, балет и фитнес). Сега ще Ви запознаем с един по-динамичен начин за тренировка, наречен Тае Бо. Вероятно сте чували за него, но колко от вас знаят какво точно представлява той?

Тае Бо

Тае Бо вероятно ви звучи като страховито бойно изкуство, но в действителност не е. Това е система от фитнес упражнения – комбинация от Тай Куон До, бокс, карате и аеробика, в която няма контакт между участниците. Хореографията е изградена като серия от удари, ритмици и аеробни стъпки, изпълнявани с ритмична музика.

Системата е създадена от Били Бланкс - седемкратен световен шампион по карате, със седма

при трениращите. Също така извайва мускулатурата на цялото тяло и е отличен начин за намаляване на процента подкожни мазнини. Редовните тренировки подобряват функциите на сърцето и спомагат за добро кръвообращение. Тае Бо е подходящо занимание за хора с по-малко свободно време, защото са нужни занимания от 3 до 5 пъти седмично, продължаващи от 20 до 60 минути. Упражненията намаляват стреса и повишават тонуса, което е изключително важно, имайки предвид напрежнатия начин на живот, който повечето от нас водят.

Тренировката започва с 15-20 минути загрявка, в която се работи за координация. След това се тренират мускулите на групи. На края има 3 минути стречинг упражнения за разтягане и разпускане на мускулите на корема и краката.

Системата от упражнения е

подходяща и за двата пола, но е по-предпочитана от момичетата. Ефектът е различен при всеки, но най-често си появява след втория месец. Тае Бо е подходящ за темпераментни и активни хора и е чудесен начин за топене на калории и поддържане във форма.

Тренировките си провеждат в сградата на стоматологията на ет. 5.

степен черен колан по Тае Куон До и черни колани в още 5 други бойни изкуства.

Концентрация, сила, самоконтрол, енергия, грация и дисциплина са само част от думите, които описват Тае Бо като спорт. Упражненията подобряват баланса и развиват координация

Понеделник: 18.30 - 19.30; Вторник: 19.15 - 20.15; Четвъртък: 19.15 - 20.15; Петък: 18.30 - 19.30. Няма възрастови ограничения. Всеки желаещ е добре дошъл през цялата календарна година в упоменатите часове.

Весела Маринишева 8^в

П Р И С Т Р А С Т И Я

СВОБОДЕН ДУХ И МОДЕРНИ РЕШЕНИЯ

Малко хора обичат работата си, Асен Блатечки е един от тях

Това бе впечатлението ми, когато останах за 5 минути на четири очи с любимия актьор

Някои от вас си мислят, че е трудно да се „доберат“ до Асен Блатечки, други – че е лесно. Истината е някъде по средата. Шансът да вземеш интервю с уговорена среща е малък, а сега си представете какъв е, ако нямаш такава. За моя радост, човекът се оказа „печен“ и веднага се съгласи да ми отдели няколко минути. Страшно много неща исках да го питам, но както се досещате, той имаше представление да изнася (за тези от вас, които не знаят, представлението се казва „Секс, наркотици и рокендрол“, а датата беше 24 януари, но не съжалявайте, през март ще го гледаме отново). Някои от вас сигурно са се снимали с него след представлението, но трябва да знаете, че бяхте прередени – верни фенове го чакаха от 6 часа, затова и аз трябваше да чакам ред. Актьорът

мислеше, че е трудно да го изчакам там. Бях търпелива. Цялото спокойствие в мен изчезна обаче в момента, в който той влезе, седна до мен и си запали цигарата. Точно като във филмите. И какво направих аз, забравих си и името, но все пак бързо се опомних. Малко неща успях да го попитам и искам да ги споделя.

Асен Блатечки се усмихна в очакване на първия ми въпрос.

- Харесвате ли ролята си в „Стъклен дом“?

- Да, много. Интересно ми е да играя Чарли.

- Трудно ли се работи с по-младите актьори?

- Не, не е трудно. Зависи от човека, но те са готини хора, а когато си с готини хора, времето минава по-бързо. Освен това те са много добри актьори, потенциални звезди.

- Ще ни кажете ли какво ще се случи в следващите серии? Как ще се развият нещата между Алекс и Чарли?

-(Смее се) Не, няма да ти кажа, сами ще разберете. А и аз не съм

чел сценария (смее се отново).

- Кога да очакваме новите серии на „Стъклен дом“?

- През пролетта.

- Сама видях, че желаещите за автографи и снимки са прекалено много. Кажете ми случ-

вало ли се е някой от тях да премине границата?

- Да, случвало се е. Няколко пъти съм си сменял номера на телефона заради това.

- А те как ви намират номера?

- Който търси, намира. (Смее се)

- А какво мисли дъщеря ви за вашата известност, за феновете?

- Свикнала е с известността ми, надува се в училище, но като цяло, доста се дразни на феновете.

- Кажете ми в кои сайтове имате регистрация?

- Имам във Facebook, там имам и фен страници. Имам профил в My Space, но отдавна не съм влизал в него.

- А имате ли Skype?

- Да, имам, но когато вляза в него, започват да ми звънят и компютърът ми блокира.

- Кой ще бъде следващият филм, в който ще се снимате, и кога ще бъде това?

- Тази пролет ще снимам нов филм, но няма да ти кажа как се казва.

- Добре, а кое повече ви харесва - да играете в театъра, сериалите или филмите?

- О-о-о, киното. (усмихва се)

- Харесва ли ви Плевен?

- Плевен е много хубав град с много млади хора, които явно обичат изкуството. Театърът също е много хубав.

- Ще ни пожелаете ли нещо?

- Да сте живи и здрави и най-важното - да бъдете пичове, без да забравяме училището обаче!

Асен Блатечки е от хората, които можеш да гледаш на сцената цял ден, без да ти омръзне. За мен той е един от най-добрите български актьори. Без значение дали говорим за театъра, или киното. Малко хора обичат работата си, но той със сигурност е един от тях...

Кремена Мишел 11⁶

Т В О Р Ч Е С К И П Р И К Л Ю Ч Е Н И Я

РОДИНАТА В СЛОВО И БАГРИ

Борислав Цветанов 5е

Родина

Родината ми, колко е красива и зиме, и лете, и в мъглата сива. Безкрайна шир, небесна синева – това е нейната непреходна красота.

С красивите си планини, със езерата бистри, с полята си зелени и със снежните си писти.

Остава в спомените и в сърцата, във нежните усмивки на децата. Родината ми, таз земя прекрасна, във нея искам да порасна.

Тя нека бъде райският ми кът, мой дом и мой житейски път и мойта обич да и дам, където и да съм в света голям.

И да научат хората на таз земя, че няма по-красива на света от моята родина мила, свята, останала в душите и в сърцата.

Кристина Великова 6^а

Сибел Сезгин Али 6е

Моята родина

Закрилят ме високи планини, обгръщат ме зелени равнини, много красиви, пенливи реки и безброй слънчеви дни.

Пролет, лято, есен, зима – четири сезона има. Студени, топли, пъстри и дъждовни, редуват се в години.

Чудните седем Рилски езера, с чиста, студена и бистра вода, когато ги видя, в мен винаги пламва искра.

Косара Нешкова 5ж

Толя Стоянова 6б

На изток Черното море синее, на запад Рила се издига, на север Дунавът се лее, на юг Родоп а славни песни пее.

България е моята родина! Обичам я и ми е мила! Обичам я, защото тя ми дава сила! Обичам я, защото тук съм се родила!

Михаела Милева 4^б

Номинирано в конкурса „Да обичаш мястото, където си се родил“

ТВОРЧЕСКИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ

ТВОРЕЦЪТ ВИЖДА И ЧУВСТВА ПОВЕЧЕ И РАЗЛИЧНО

Вълшебният кашон

Един загадъчен кашон се движеше из парка. Никъде не се виждаха конци, които да го държат. Незнайно как, той никога не се блъскаше в идващите пред него дървета.

Без да го забележи, срещу кашона се движеше Сашко със своя скейт-борд. Изведнъж кашонът рязко спря. Сашко също спря, независимо че го видя в последния момент. Той се опита да отвори кашона, но не успя.

От картонената кутия се издаваха странни звуци. След това тя се издигна във въздуха. Сашко не можеше да повярва на това, което вижда. Още повече се изуми, когато кашонът проговори:

-Защо искаш да ме отвориш? - попита кашонът.

-Любопитен съм да видя какво има вътре - отговори Сашко смутено.

-Добре. Щом искаш да разбереш, тогава ме отвори.

Момчето веднага отвори кутията и оттам излезе малко гущерче с огнена опашка. Сашко се стресна. Не можеше да повярва на очите си.

-Откъде идваш?- попита той.
-От една малка планета. Казва

се Ена.
-Но как пристигна на Земята? - запита Сашко.

-Попаднах тук по грешка. Трябваше да съм в другия край на галактиката при моя братовчед. Докато пътувах, изстрел удари кораба ми.

-Как да ти помогна? - попита Сашко.

-Ако можеш да ме подслониш за няколко дни, докато пристигне спасителен кораб от моята планета - каза гущерчето.

-Може - отвърна момчето.

След два дни пред къщата на Сашко се появи голям кораб. Гущерчето веднага го разпозна. То тръгна към него. Преди да се качи, благодари на Сашко, че е бил така добър към него. Обеща му, че някой ден ще го покани на своята планета.

Кристиан Ненов 4^б

Карлсон

На покрива живее
закръглен дебеланко.
От всичко най-умее
да хапва сладко, сладко.

От кифличките искам
и аз да си опитам,
а после във игрите
със перка да политам.

За друго не мечтая,
тъй искам да си имам
приятелче такова,
с което да играя!

Във книжката живее
и тайничко ме вика,
но само във съня си
при него ще отида...

Владимир Захариев 3^а

Наградено в конкурс за Деня на народните будители, организиран от Регионалната библиотека „Христо Смирненски”

Илюзиите – необходимост или заплаха

В стремежа си към щастие и съвършенство човекът винаги е бил на прага между мечтата и реалността. Мечтите са му необходими, защото го водят към осъществяване на съкровените му желания. Хората винаги са искали това, което нямат. Никоя мечта, дори най – невъзможната, не е безсмислена, защото откъсва от грубата реалност и отчаянието, защото може да даде желание за живот и истинско щастие.

Стремежът към осъществяването на мечтите, полетът на човешкия дух по пътя към нея са по-важни, отколкото сбъдването. Има както осъществими, така и неосъществими мечти (илюзии). Те са нужни на хората, но може да се обърнат и срещу тях. Мечтаейки за нещо непостижимо, превръщайки го в самоцел, човек може да загуби своето „аз”, да се промени неузнаваемо. И дори мечтата му един ден да се осъществи, цената за нея ще е твърде висока.

В разказа „Дамата с рентгеновите очи” Светослав Минков разкрива чрез мечтите на героинята си Мими Тромпеева нейната душевност, характеризира и общността, към която тя принадлежи. Мими мечтае да се омъжи за милионер с красиво и атлетично тяло, мечтае също за хермеиново палто и

бална рокля. Нещастната млада дама толкова силно желае да бъде красива, че съвсем наивно се доверява на приказките на Чезарио Галфоне, който твърди, че ще направи чудеса за нея и ще я превърне в „приказна красавица”. И му вярва безрезервно.

Своята представа за живота тя е изградила от лъскавите списания и баналните любовни филми за най – красивите и най – известните. Неусетно героинята започва да желае живот като нечий друг, отдава се на илюзиите и загубва възможността да бъде щастлива по свой собствен, уникален начин. Такива копнежи не само не обогатяват духовно човека, а го принижават. Това не са възвишени мечти за щастлив и пълноценен живот, а елементарни, лишени от всякаква духовност желания, които обезличават човека.

Понякога, за жалост, ние не преценяваме кога мечтите ни са осъществими и кога – не. Тогава може да се лутаме в продължение на години, на цял един живот, докато не осъзнаем, че всичко е било напразно.

Илюзията е необходима на хората, защото им дава надежда за по – добър живот. Но не бива да се забравя и реалността, в която щастие е постижимо. И за това са нужни усилия и желание.

Александра Нейкова 8^з

РОДИНАТА В СЛОВО И БАГРИ

Родина

Моя слънчева Родина,
ти за мен си най-любима.
Тука аз съм се родила,
първи думички редила.

Тук е бащината къща,
тук с любов сега се връщам.
Тук в необятното синьо небе,
пеят птици, слънцето пече.

Мой слънчев роден край,
ти за мен си земен рай!

Габриела Иванова 3^б

Номинирано в конкурса „Да обичаш мястото, където си се родил”

Феня Николова 6д

България

В ъгълче едно избрано
на картата едва видяно
Аспарух със конната войска
създаде нашата страна.

Солунските братя Кирил и Методий
я дариха с буквите красиви.
А гордите царе я пазеха
от набези на орди диви.

Преминала през робства и войни,
България е пак красива,
осеяна е със зелени планини,
с реки игриви и морето синьо.

Християн Тенев – 3^б

Номинирано в конкурса “Да обичаш мястото, където си се родил”

Родина

О, Българияй красива,
толкоз свидна, толкоз мила.
Тъй красиви са полята ти
с розите и със стадата ти.

Ти, Родино мила,
всичко тук си сътворила –
и земите плодородни,
и нивята превъзходни.

О, Родино мила,
и звездите си родила.
Те треперят на небето
и говорят си с полето.

Ти родила си цветята,
ти родила си полята.
Ти родила си горите,
езерата и реките.

Свеждам мирно аз глава –
гледам твойта красота –
планините ти високи
и реките ти широки.

Твое море прекрасно е –
ширно като туй поле.
Много тайни то е скрilo
в дълбините си тъй мило.

Тъй е в теб, Родино мила,
толкоз много си красива!
Всички тебе тачим и почитаме,
защото много те обичаме!

Кристина Пеева 5^б

Номинирано в конкурс „Да обичаш мястото, където си се родил”

Родино

Родино мила, чудна, ненагледна,
аз любя те и търся ден и нощ.
За мене ти си майка благородна,
макар и мъничка по площ.
Аз бях далече, тъжна и самотна,
Но в спомена се връщам пак при теб,
защото твойта хубост е безкрайна,
изпълва ме със радост и блаженство.
Аз помня бащината къща,
аз помня твойте планини,
затуй със сълзи се завръщам
и гледам с радост твойте красоти.
Родино моя, майчице любима,
кат тебе няма нийде по света!
Затуй дори тревата окосена
в букети дивни ще вплета.

Вивиана Ламбиева 6^б

Номинирано в конкурса “Да обичаш мястото, където си се родил”

от стр. 6
ЗА ГОЛЕМИЯ СПОРТ И
МАЛКИТЕ НЕЩА В ЖИВОТА

- Имаш ли си гадже?
- Не. (смее се, ама то не е смешно - кой смее да й стане гадже?!)
- А харесваш ли си някого?
- Сега това искаш да го пишеш във вестника ли? Ужас. Ами харесвам един, двама, трима. (смее се).
- Разкажи ни нещо за своето детство!
- Ами, през детството си не бях особено пораснала(смее се). Не, сериозно, значи като цяло бях много послушно детенце, обаче се биех здраво на моменти. Когато съм била малка, таги пропускат страници, докато ми четят от детските книжки и се наложи да се науча да чета сама, за да разбера историите – и затова чета от 3-годишна.
- Имаш ли си домашен любимец, как се казва и слуша ли те, или ти него?
- Да, имам мини дакел. Казва се Астра. Слушаме се взаимно (смее се). Примерно, тя, като ми изяде някой чехъл, книга или бележника в 7 клас, аз й се карам. Понякога пък тя е недоволна и аз слушам. Така се разбираме двете.
- Пожелай нещо на читателите на вестника!
- Да се занимават с повече спорт и да го правят така, че да не пречи на училището. И много здраве и гаджета!

Николета Цанкова 9з
Венеция Вълчева 9з

З А Б А В Н О

Забранено за хора с липсващо чувство за хумор

ОТ КЛАСНИТЕ СТАИ

Учител: Дайте пример за безкрили насекоми и птици!
Ученик: Пингвините.

Учител: Кое спомага най-много за летенето?
Ученик: Клонът.

Учител: Какви са възможностите за наблюдение на клетките?
Ученик: С бинокъл.

Учител: Къде са левкоцитите?
Ученик: В растенията.

Ученик: Анаконда?
Друг ученик: Show room на Honda ли?

Ученик: Госпожо, не виждам!
Учител: Спокойно, сега ще се отстраня.

Учител към ученик: Ти какво мислиш?
Ученик: Е, то зависи от човека.

Учител: Излизай на дъската!

Няма да получиш разширени вени!

Учител: Къде ти е копчето за спиране... и суббуфера си пушал.

Ученик: Паникира се

Ученик: Акакий Акакиевич е със синапчиво (вм. сипаничево) лице.

Учител: Кои птици са сумрачни?
Ученик: Кокошките.

Учител: Познаваш ли Тома Томов?

Ученик: Лично не.

Учител: Това определение на Ваня ли е?
Ваня: Не. Ваня е чела учебника и възпроизвежда, каквото пише там.

Учител към ученик: На кого говориш?
Друг ученик: Той си говори сам, госпожо.

Учител: Какво използваме от българската металургия?
Ученик: Чайници.

Учител: Какви чайници?

Ученик: Абе, Иване, ти не чуваш ли госпожата?

Ученик: Забравил съм си лещите.

Ученик: Госпожо, къде отива двойката от знаменателя?
Учител: В бележника ти!

Учител: Внимавайте и гледайте какво ви разказвам!

Учител: Като мълчите, изглеждате по-умни.

Преживяха и записаха 12и клас, Випуск 2010

Английският е труден и докато го научим, се случват и такива неща!

Не превеждайте така!

3 клас

1. My father is a teacher.
 Моят баща работи в театъра.
 Моят баща е готвач.
 Моето на татко.

2. My mother is a doctor.
 Моята майка е на лекар.
 То е картина.
 Моят чичо е доктор.

3. I've got a brother and a sister.
 Аз имам братовчед и сестра.

4. My brother's name is Tom.
 Моят братовчед се казва Том.

5. His name is Peter.
 Казва се Петра.

8 клас

1. picture station – изложба
 2. marry – мъжен, женен
 3. shout asansior –викам асансьора

Не говорете така!

Teacher: What's your favourite book?
 Student: Facebook.

12 клас

Teacher: What are the pros and cons of travelling by train?
 Student: Pros.

Бисерите записаха учители по англ. език

ОТКРИЙТЕ ГРЕШКАТА!

Откриха и заснеха в Плевен осмокласници

Единно мнение – мисия невъзможна

Това ще си помислите, ако имате възможност да прочетете електронната ни поща и писмата в пощенската кутия. И това най-много ни харесва. Посочили сте имена на ученици, от които предлагате да вземем интервю – съгласни сме, само че ни ориентирайте с какво този ученик е по-различен, за да се срещнем с него и да разговаряме, с какво той би бил интересен на останалите - със своето хоби, постижения или каквото там е в действителност. Когато пускате в кутията свои рисунки или скици, се старайте те да изглеждат добре, да са старателно направени, иначе няма как да ги публикуваме. И пишете от коя паралелка сте – иначе ни е много трудно да ви намерим!

Една от вашите идеи ще бъде **тема в следващия брой – „Ученическото облекло“**.

Единното мнение и по този въпрос ни изглежда мисия невъз-

можна и затова го предлагаме на широко обсъждане. Аргументираните позиции ще публикуваме, а останалите ще обобщим в статистика и ще ви я предложим. Екипи на вестника вече мислят и работят по този въпрос. Тези, които са за униформите, могат да предлагат и идеи за дизайн на ученическо облекло. Очакваме вашите мнения и предложения по обявената тема, както и по всички въпроси, които ви интересуват, на познатия електронен адрес el_vestnik@abv.bg или в пощенската кутия! Поканваме всички настоящи и бивши ученици, учители, родители!

Пишете ни, не ни шадете!

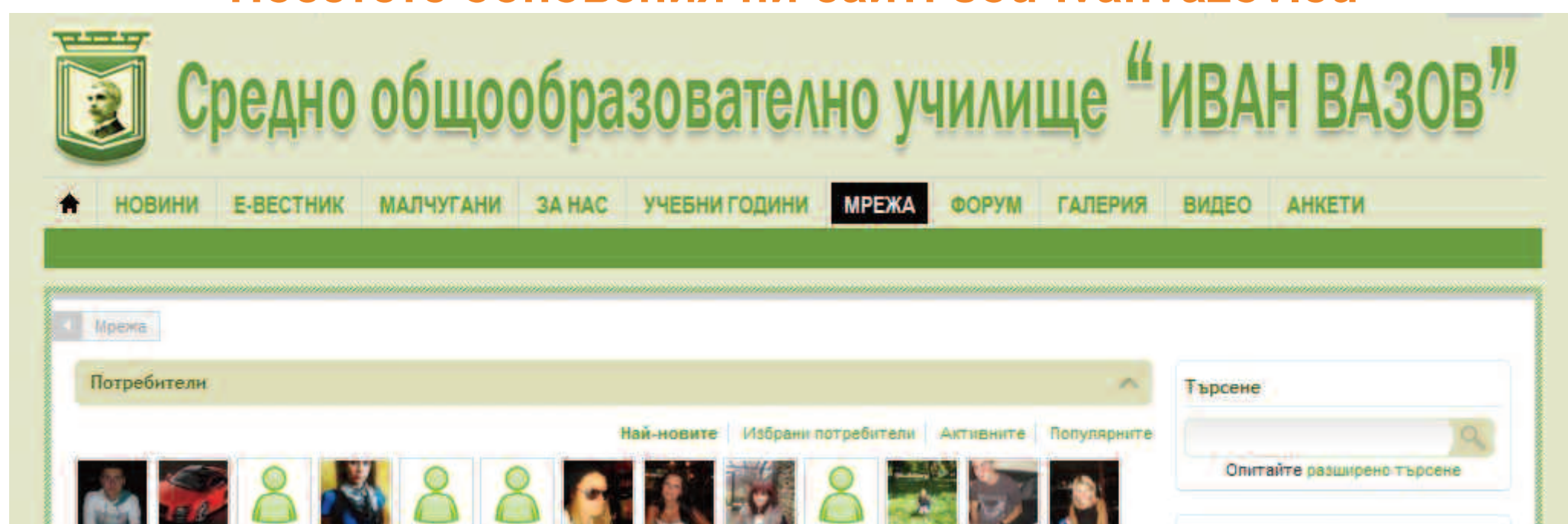
В@з Буки Веди

ВНИМАНИЕ!

Училищният вестник на СОУ "Иван Вазов" обявява конкурс за дизайн на ученическо облекло. Скиците с идеите си може да пускате в пощенската кутия във фоайето на училището, да ги сканирате и изпратите в електронен вариант на нашия e-mail: el_vestnik@abv.bg или да представяте на г-жа Клаудия Черакчиева. Най-добрите скици ще бъдат публикувани във вестника. Очакваме вашите идеи до края на февруари! :)

СТАНЕТЕ ЧАСТ ОТ НАШАТА ОБЩНОСТ!

Посетете обновления ни сайт: sou-ivanvazov.eu

Плевен, ул. „Сан Стефано“, 32
тел.: 801 500, тел./факс: 821 500; GSM: 088 920 82 31
e-mail: vasima@abv.bg, www.vasima.com

За рекламодатели:

064 / 82-39-79

dim_mitev@mail.bg

Издава: Средно общообразователно училище "Иван Вазов"
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 2000